

## K OTÁZKÁM METHODY A ORGANISACE OPERAČNĚ TAKTICKÉ PŘÍPRAVY

Major Ladislav Jaček

V letošním výcvikovém roce opět významně přispěla operačně taktická příprava k zvyšování odborných vědomostí velitelského sboru naší armády. Její význam a kvalita byla pozvednuta na vyšší úroveň některými organizačními opatřeními. Velitelská zaměstnání byla zlepšena zavedením školení podle odbornosti místo dřívějšího vševojskového školení všech účastníků bez ohledu na druh vojska. Úroveň stoupla tím, že školení jsou povinni řídit přímí náčelníci, kteří jsou k tomuto úkolu připraveni na velitelských shromážděních, jejichž tematika je v podstatě shodná s tematikou velitelské přípravy. Ucelenosti školení přispělo i slučování dvou velitelských dnů, v nichž bylo probráno jedno thema.

To jsou významné novinky, které podporují kvalitu školení důstojníků a generálů. Vzhledem k tomu, že již se chýlí ke konci výcvikový rok, je účelné zamyslet se nad organizací naší práce v tomto roce, vyhodnotit zkušenosti a hledat metody, jak svou činnost dále zlepšovat. Je třeba promýšlet tyto otázky včas, aby byly odpovědně připraveny výcvikové plány pro příští výcvikový rok. Proto je nutné včas promýšlet i otázky organizace a metody operačně taktické přípravy.

Jaké byly nedostatky a jaké jsou cesty k jejich odstranění — to je nejdůležitější otázka.

Podstatnou každoročně se opakující závadou, je poměrně značná absence. Úrovní školení nepřispěla poměrně malá připravenost účastníků, kteří zpravidla zvládli námět a uložené úkoly jen povrchně. Účastníci školení museli poměrně dlouho žít v situaci jednoho námětu, zejména tehdy, jestliže cvičení neprobíhala ve dvou dnech jdoucích těsně po sobě.

Rozdělení školení podle odbornosti nebylo ještě provedeno do všech důsledků, zejména zaostávala příprava materiálu a podkladů pro cvičení po linii druhů vojsk a služeb.

Operačně taktickou přípravu nelze odtrhovat od ostatních služebních povinností, které jsou povinni generálové a důstojníci plnit. Teprve v souvislosti s těmito úkoly je možné hodnotit absenci a odkládání termínů školení na pozdější data. V souvislosti s nimi je třeba hodnotit slabou přípravu vedoucích i účastníků.

Je zřejmé, že bylo výhodné přistoupit k změně v organizaci školení a v metodě provádění operačně taktické přípravy a vytvořit tak předpoklady pro vyšší úroveň školení.

V organizaci veškerého školení nutno pamatovat na poučku, že jedno dlouhodobé školení přinese posluchači daleko více než několik krátkodobých školení, oddělených časovými intervaly.

V operačně taktické přípravě by měla být odstraněna značná část nedostatků provedením školení methodou velitelských shromáždění.

Jejich počet v průběhu výcvikového roku závisí na cílech velitelské přípravy v tomto roce. Zdá se, že nejvýhodnější jsou dvě, maximálně tři shromáždění v rozsahu tří až pěti dnů.

Zavedením této metody školení by se odstranily všechny shora jmenované nedostatky, všichni účastníci by se zcela soustředili na školení, které by nebylo rušeno běžnými úkoly; dosáhlo by se organisované a pečlivé přípravy na školení za vedení vedoucích školení a konečně uceleného zvládnutí dané látky.

Je ovšem bezpodmínečně nutné, aby průběh velitelských shromáždění byl plánovitě centrálně sklouben. Organisačně bude třeba důkladně řešit odpovědnost za zpracování materiálů pro velitelská shromáždění, a to zejména se zřetelem k úzké specialisaci podle druhů vojsk a služeb.

Proti metodě velitelských shromáždění se může vyskytnout jedna námitka: a to, že školení nebude soustavné v průběhu celého výcvikového roku. Tuto námitku však lze poměrně snadno vyvrátit. Soustavnost školení bude zaručena uceleným probíráním thematu a tím, že shromáždění bude v průběhu roku několik (dvě nebo tři). Do časových mezer pak bude ještě zařazen štábní výcvik, budou v nich provedena velitelsko-štábní cvičení a konečně naprostá kontinuita bude zajištěna samostatnou přípravou a studiem organisovaným pravidelně jeden den v týdnu. Je tedy zřejmé, že tato námitka neobstojí.

Je třeba se zmínit i o práci doplňující velitelská shromáždění, a to o štábním výcviku a samostatném studiu.

Štábní výcvik bude výhodný v průběhu roku rozdělit do dvou etap, a to na práci v učebně, kde se zdokonalí, promyslí a ujednotí štábní práce zejména na dokumentaci; a na druhou část v terénu, která bude bezprostřední přípravou na velitelsko-štábní cvičení v terénu a zaměří se na zvláštnosti, jež jsou s touto prací štábu spojeny, jako je zaujímání pozorovatelných, velitelského stanoviště, přemísťování, udržení velení a spojení atd.

Tato metoda bude nejvhodnějším doplňkem skupinových cvičení a theoretických částí probraných na velitelských shromážděních.

A konečně k otázce samostatného studia v průběhu roku nutno odpovědně stanovit zásadu, aby důstojník studoval především a do hloubky ty předpisy, s nimiž bezprostředně přichází do styku a jimiž se musí řídit při denní práci nebo ve svém zařazení při cvičeních. Je proto třeba, aby určení rozsahu studia bylo decentralisováno a uloženo náčelníkům, aby rozsah studia řádů stanovili pro své důstojníky sami. Na základě toho budou moci lépe studium řídit, kontrolovat a poskytovat potřebné konsultace. Teprve po dokonalém zvládnutí příslušejících řádů a předpisů bude možno přistoupit k rozšíření okruhu studované látky.

Velitelské přípravy se v naší armádě účastní všichni důstojníci na příslušných stupních velitelských; v průběhu školení všichni získávají poznatky o metodách přípravy a je možno slyšet různé názory na její provedení. Je třeba včas nejzdravější myšlenky a zkušenosti vyhodnotit. Proto pokládám za nutné vyvolat diskusi a výměnu názorů na toto thema, neboť jedině tak odpovědně připravíme organisaci školení v příštím roce. Jedině tak zaručíme předpoklady pro další stoupající úroveň bojové připravenosti našeho velitelského sboru.